

[Holger Andersen.]

Marine- og Handelsministeriet samt til de store og vigtige Erhvervssammenslutninger angaaende disses Stilling til forskellige af Konventionens Bestemmelser. Herstaar vi ved et i Almindelighed vigtigt Punkt, dette nemlig, at det gælder om at faa disse internationale Konventioner forberedt paa den bedst mulige Maade, saaledes at de ikke kommer til at indeholde Bestemmelser, som senere viser sig paa vigtige Punkter at stride mod danske Interesser. Derved kommer man ind paa det Spørgsmaal, som jeg i øvrigt ikke skal dvæle nærmere ved her, Spørgsmaalet om Misforholdet mellem undertegnede og senere ikke ratificerede Konventioner.

I det kommende Udvalg vil der formentlig blive Anledning nok til at faa dette og andre Spørgsmaal belyst. Det ses ikke af Bemærkningerne, der ledsager Forslaget, om Konventionen nu i den seneste Tid har været tilstillet de paagældende Ressortministerier og eventuelt gennem disse de paagældende Erhvervsorganisationer, og det er dog Spørgsmaal, som det er ret betydningsfuldt at faa oplyst.

Den højtærede Udenrigsminister sluttede med nogle almindelige Betragtninger, hvor han kom ind paa nærmest at ville betegne ubetinget Tilslutning til denne Konvention under de nuværende Forhold som et større eller mindre Kriterium for virkelig og oprigtig Tilslutning til et mellemfolkeligt Arbejde.

Jeg skal her slutte mig ganske til de Udtalelser, som den ærede Ordfører for Venstre (Moltesen) fremsatte. Naar Holland — den højtærede Udenrigsminister brugte det Udtryk, at vi plejer at holde Fodslag med Holland — ikke desto mindre har tilstillet Generalsekretariatet den Skrivelse, det ærede Medlem Hr. Moltesen nys oplæste, forekommer der mig at være god Grund til at underkaste Forslaget en indgaaende Udvalgsbehandling og undersøge de forskellige Spørgsmaal, der knytter sig til det; saaledes varetager man bedst danske Interesser, og det er nu en Gang de Interesser, der ligger os nærmest, og derved varetager man i Virkeligheden ogsaa velforstaaede internationale Interesser, idet man arbejder for at bringe Sammenhæng og Realitet ind i det mellemfolkelige Samarbejde; jeg føler mig i alle Tilfælde i særdeles godt Selskab, naar man paa den Maade holder Fodslag med Holland.

Jesper Simonsen: Det foreliggende Forslag er i flere Henseender et interessant

Eksempel paa, hvilke Vanskeligheder der er ved at komme frem ad den Vej, som man begyndte paa ved Dannelsen af Folkenes Forbund, ja, „begyndte“ er maaske ikke det rigtige Udtryk, der var jo arbejdet paa at komme ind i en Udvikling i den Retning forud for den Tid, men som altsaa navnlig fik Udtryk i Folkenes Forbund.

Den højtærede Udenrigsminister redegjorde for, hvilken Historie denne Sag havde, før den naaede saa vidt, at den kunde komme til de enkelte Landes Regeringer og Myndigheder for at blive ratificeret. Der havde været modstridende Interesser, som der er i den Slags Sager, en Kamp mellem de nye Tanker og de Bestræbelser, som af fødes af de nye Tanker, og saa den gamle Opfattelse, der for Staternes Vedkommende staar paa Princippet, at enhver først og fremmest skal se paa sine egne Interesser og være sig selv nok.

Det er endvidere interessant at se dette Forslags Skæbne ogsaa her i den danske Rigsdag, for den Modstrid, der er imellem disse to Interesser, kommer jo i Dag frem paa en meget klar og interessant Maade.

Ser man nu paa selve Forslaget, saa anerkendes det af de ærede Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti, at hvad § 2 angaar, indeholder Forslaget egentlig ikke noget nyt af Betydning i Forhold til den bestaaende Ordning. Ogsaa nu kontrollerer man fra Danmarks Side, hvad der udføres af de Varer, det her drejer sig om, ogsaa nu kontrollerer man, hvorhen disse Varer bringes, saa der er altsaa ikke noget videre nyt, om overhovedet noget, i Forslaget, som her foreligger. For saa vidt maa altsaa en Ratifikation af Konventionen ikke kunne volde de to Partier nogen Vanskelighed eller vække nogen Tvivl i Henseende til deres Beslutninger.

Hvad Bestemmelsen i Art. 6 angaar, rejser Tvivlen sig jo, idet man frygter, at den Offentliggørelse, som kræves efter Konventionen, vil skade den danske Vaabenfabrikation, idet Køberne vil holde sig tilbage, naar det paa den Maade, som det kræves efter Konventionen, bliver offentliggjort, hvem der har købt, og hvad de har købt af Danmark (*Holger Andersen:* Og til hvilken Pris!). Og til hvilken Pris, følger det ærede Medlem Hr. Holger Andersen til.

Men er der i Virkeligheden nogen væsentlig Forskel fra den bestaaende Ordning? Den Statistik, den højtærede Minister omtalte, indeholder ikke alene Angivelse af, for hvilket Beløb Danmark har